

Málokdo ví

Hana Zagorová

Když stíny se na střeších lámou a budeš zas sám,
když podvečer zavoní slámou, já radu ti dám.
Mám v podkroví z pavučin zámek a holubí trůn,
dám ti rad několik stránek a střevíčky k snům.

Štěstí ti pláchlo zadními vrátky,
včerejší vítr nechytíš zpátky,
nad střechou se zatočí, řekne, tak se měj,
málo mě znáš.

Jak vratká je ke štěstí brána, málokdo ví,
že lásku, co odešla z rána už nedohoní.
Šla tudy docela blízko, snad okolo nás,
příště jí udělej místo a neztrácej čas.

Sbohem ti mávám zlatými vlásky,
k čemu teď vrásky málo mě znáš.

Málokdo, málokdo, málokdo, málokdo ví,
málokdo, málokdo, málokdo, málokdo zná,
láska šla docela blízko, snad okolo nás,
příště jí udělej místo a neztrácej čas.
Sbohem ti mávám zlatými vlásky,
k čemu teď vrásky málo mě znáš.
Málokdo, málokdo, málokdo, málokdo ví,
málokdo, málokdo, málokdo, málokdo zná,
málokdo, málokdo, málokdo, málokdo ví,
že lásku, co odešla z rána už nedohoní.
[: Málokdo, málokdo, málokdo, málokdo ví,
málokdo, málokdo, málokdo, málokdo zná. :]